РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за изменение и допълнение на ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВОТО НА ЧЕРНОМОРСКОТО КРАЙБРЕЖИЕ

в сила от 01.01.2008 г.

Обн. ДВ. бр.48 от 15 Юни 2007 г., изм. ДВ. бр.36 от 4 Април 2008 г., изм. ДВ. бр.67 от 29 Юли 2008 г., изм. ДВ. бр.19 от 13 Март 2009 г., изм. ДВ. бр.82 от 16 Октомври 2009 г., изм. ДВ. бр.92 от 20 Ноември 2009 г., изм. и доп. ДВ. бр.45 от 15 Юни 2012 г., изм. и доп. ДВ. бр.82 от 26 Октомври 2012 г., изм. и доп. ДВ. бр.27 от 15 Март 2013 г., изм. ДВ. бр.28 от 19 Март 2013 г., изм. ДВ. бр.66 от 26 Юли 2013 г.

§ 1 . Чл. 15 се изменя и става:

„ чл.15. (1) Ежегодно, но не по-късно от 1 март , по предложение на кмета, общинският съвет на общините, попадащи в обхвата на този закон, определя периода и курортните територии на населените места, курортите, курортните комплекси и ваканционните селища по Черноморското крайбрежие, в които се забранява извършването на строителни и монтажни работи .

(2.) В случай че общинският съвет не приеме решение по ал.1 , извършването на строителни и монтажни работи в курортните територии на населените места, курортите, курортните комплекси и ваканционните селища по Черноморското крайбрежие се забранява от 15 май до 1 октомври. Изключение се допуска само за неотложни аварийно-ремонтни работи и геозащитни мерки и дейности. „

§ 2. В **чл.10,ал.3, т.3** , в края на изречението се добавя следният текст:

…, както и други преместваеми обекти, при условия и по ред определени в наредба на общинския съвет на съответната община.“

Вносители:

Мотиви

1. Предложение по § 1 от ЗИДЗУЧК :

ЗУЧК е приет от 40-то НС, внесен като законопроект през 2006 год., приет през 2007 г., в сила от 01.01.2008 год.

Един от основните принципи, върху които е изграден внесения тогава законопроект , според мотивите към него , е **„защитата на местните интереси чрез правото на общините от Черноморското крайбрежие да определят и да провеждат собствена политика на развитие и устройство на общата територия.“**

В мотивите към законопроекта е посочено още , че се въвеждат някои ограничителни мерки с цел опазване околната среда и балансирано използване на крайбрежната плажна ивица и прилежащите територии ,като сред тях е и въведената забрана за извършването на строителни и монтажни работи в курортните територии на населените места, курортите, курортните комплекси и ваканционните селища по Черноморското крайбрежие от 15 май до 1 октомври (в първоначалния вариант до 15 октомври).

Въведената забрана за строителство съществува и до днес , като от обхвата й са изключени единствено случаите на неотложни аварийно-ремонтни работи, а с допълнение на закона от м.март 2013 год.- и за геозащитни мерки и дейности .

Забраната би могла да се определи като абсолютна. Въвеждането на абсолютна забрана , обаче, е в противоречие със заявения основен принцип на закона , посочен по-горе. Общините от Черноморското крайбрежие са лишени от каквато и да било възможност да определят и да провеждат собствена политика в областта на туризма, отчитайки спецификата на отделните населени места и курортни територии и защитавайки местните интереси.

Летният сезон е с различна продължителност и периодът 15 май – 1 октомври далеч надхвърля туристическия летен сезон в голяма част от територията на Черноморското крайбрежие. В по-малките населени места обикновено активният сезон започва в края на месец юни и завършва в края на месец август.

Не цялата територия на Черноморското крайбрежие е и курортна зона. В по-големите населени места не малка част от кварталите и жилищните комплекси, промишлените зони , дори и да са близо до морето , не биха могли да се определят като туристически . Все още в много от черноморските общини не са приети общи устройствени планове и няма категорично определяне кои територии от населените места са курортни. И в тези случаи забраната разпростира своето действие в строителните граници на населените места.

През изминалите години са направени редица изменения и допълнения на ЗУЧК, но не и по отношение на въведената забрана за строителство . Законодателят е пропуснал да отчете настъпилите след първоначалното й въвеждане през 2007 год. промени в обществено-икономическите условия. България е член на Европейския съюз от 2007 год. и има възможност да ползва средства от Общността в рамките на Кохезионната политика. Общините са основен бенефициент по оперативните програми в областта на околната среда, социалната, образователната и културната инфраструктура и още много други.

Отговорност на общините е поддръжката на транспортната, социалната и информационната инфраструктура в общината . Изграждането и ремонтирането на обекти е част от капиталовата програма или резултат от спечелени европроекти.

С европейски средства се финансира рехабилитацията на отсечки от пътната мрежа, както и сгради от социалната, здравната, образователната и културната инфраструктура.

От особена значимост за опазване чистотата на Черно Море, както и за подобряване на икономическата среда, условията на живот на гражданите и създаване възможности за развитие на туризма, са реализираните от общините проекти за разширение и рехабилитация на ВиК мрежите, изграждане на пречиствателни станции за отпадни води и осигуряване на дълбоководно заустване на пречистените води в населените места по черноморското крайбрежие. За тези комплексни и сложни проекти е необходимо да се гарантира навременно изпълнение, предвид необходимостта да бъдат изпълнени изискванията на екологичното законодателство и да бъдат спазени сроковете за оползотворяване на европейските средства в рамките на сроковете по регламента. Сключените договори по тези проекти са с указани срокове за извършване на СМР и една от основните предпоставки за тяхното неспазване е въпросната разпоредба, която на практика ограничава възможността за строителство и го свежда в периода от месец март до 15-ти май и от 1-ви октомври до края на годината, т.е. пет месеца и половина през цялата година, изключвайки зимните месеци, които невинаги са благоприятни за извършване на СМР. Ето защо съществуващото ограничение съставлява реален риск за навременното и успешно изпълнение на общинските проекти.

Подобна забрана за строителство съществува единствено по отношение на Черноморските общини, но в България има общини, обявени за курорти от национално значение с целогодишен туризъм, като например общините Велинград, Сандански, Павел баня, Хисаря и много други. В тях извършването на строителни и монтажни работи не е забранено със специален закон, какъвто се явява ЗУЧК.

Закона за местното самоуправление и местната администрация определя местното самоуправление като право и реална възможност на гражданите и избраните от тях органи да решават самостоятелно всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в тяхна компетентност в сферата на различни области, включително по отношение на устройството и развитието на територията на общината и на населените

места в нея, опазването на околната среда и рационалното използване на природните ресурси, развитието на отдиха и туризма.

Общинският съвет на всяка община определя политиката за изграждането и развитието ѝ. Съгласно чл.21,ал.1,т.13 от ЗМСМА общинският съвет е органът , който определя изискванията за дейността на физическите и юридическите лица на територията на общината, произтичащи от екологичните, историческите, социалните и другите особености на населените места, както и от състоянието на инженерната и социалната инфраструктура.

В компетентността на общините е и определянето на териториите за рекреационни дейности , обособени като устройствени зони в границите на населените места и селищните образувания или извън тях чрез приемане на общи и подробни устройствени планове.

Съобразявайки всичко гореизложено предлагаме изменение на чл. 15 от ЗУЧК , като се предостави възможност на органите на местното самоуправление на черноморските общини сами да определят ежегодно периода на забраната , както и териториите , по отношение на които тя се разпростира.

Предложението е тази забрана да бъде определяна ежегодно, до 1 март, съобразявайки обстоятелството ,че обичайно до края на м.февруари общините приемат бюджетите си за текущата година, включително капиталовите си програми. Ясно е кои обекти ще се изпълняват през годината, по кои оперативни програми ще се работи , в кои територии ще се налагат дейности. Отчитайки интересите на местната общност и особеностите на населените места, общинският съвет ще приеме най-целесъобразното решение в изпълнение на целите на закона .

2. Предложение по § 2 от ЗИДЗУЧК :

Със ЗИДЗУЧК, обнародван ДВ. бр.27 от 15 Март 2013 г. , се въведе нов регламент за поставяне на преместваеми обекти и съоръжения на територията на морските плажове и на територията на зона „А“ и зона „Б“ .

Предвиди се ограничаване на преместваемите обекти и съоръжения в зони „А” и „Б” . В зона „А” се допуска поставяне само на преместваеми обекти на градското обзавеждане – спирки на масовия градски транспорт, монументално-декоративни елементи, пейки, осветителни тела, информационни табла, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани и часовници, както и открити обекти за спортни или курортни дейности, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура.

С § 26,ал.1 от ПЗР на ЗИДЗУЧК , обн. ДВ. бр.27 от 15 март 2013 г. , се въведе едногодишен срок от влизане в сила на закона, в който срок следва одобрените схеми за преместваеми обекти в зона „А” и зона „Б” с изключение на тези за морските плажове (чл. 13, ал. 6) да се приведат в съответствие с изискванията на този закон . А съгласно ал.2 - преместваемите обекти, разрешени по досегашния ред, следва да се премахнат от собствениците на поземлените имоти, ако не отговарят на изискванията на този закон и на одобрената схема по чл. 13, ал. 3. След този срок обектите се премахват по реда на чл. 57а от Закона за устройство на територията.

До приемане на новия регламент, черноморските общини чрез нарочна наредба за преместваемите обекти , приета на основание чл.56 от ЗУТ , сами определяха условията и реда , по който се разрешава поставянето на преместваеми обекти, включително и в териториите на зона „А“ и зона “ Б“ на населените места, с изключение на тези за морските плажове .

Чл. 56 от ЗУТ изброява видовете преместваеми обекти, които могат да се поставят върху поземлени имоти - преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабини, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на

масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други).

За държавни и общински имоти поставянето се разрешава въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. За държавните имоти схемата се одобрява след съгласуване със съответната централна администрация, която стопанисва имота, а в останалите случаи - с областния управител.

Въведените допълнителни ограничения относно видовете преместваеми обекти, които могат да се разполагат в парковете и градините в 100-метровата зона от брега, са силно ограничителни по отношение на урбанизираните градски територии на черноморските общини.

След влизане в сила на закона в приморските паркове на черноморските градове и населени места ,например, ще бъде забранено разполагането на преместваеми обекти за продажба на сладолед , ядки, разхладителни напитки , плажни принадлежности , павилиони за вестници и т.н.

Всичко това ще доведе и до намаляване предлаганите услуги в зоните около морето в урбанизираните градски територии.

Ще бъде забранено поставянето на кратковременни преместваеми обекти във връзка с провеждането на градски празници, честания, изложения , презентации, промоции и други обществени прояви.

Сега действащата уредба в закона води до неравностойност между концесионерите на морските плажове и останалите търговци . Законът е много по-благоприятен за концесионерите на плажовете, които могат да предоставят много повече и по-разнообразни услуги .

С всички тези ограничения ще се постигне отрицателен ефект в няколко направления :

1. Ще бъдат затворени редица обекти и работни мести , за пореден път ще се ограничат възможностите пред малкия и среден бизнес .

2. Ще се препятстват обществени прояви , особено през летния сезон, когато черноморските общини се стараят с разнообразни мероприятия , фестивали , спортни активности, атракциони и други да привлекат вниманието на туристите и гостите си, с което подпомагат и местното население в тези трудни за всички времена.

3. Общините ще бъдат лишени от възможности за приходи в общинските си бюджети.

В тази връзка ние считаме, че въведените ограничения са прекомерни и ненавременни , по-скоро ще имат отрицателно въздействие върху местното население и бизнеса в черноморските общини, поради което и преди влизането им в сила предлагаме допълнение на чл. 10,ал.3, т.3 от ЗУЧК , като се предвиди , че поставянето на преместваеми обекти ще бъде разрешавано въз основа на наредба на общинския съвет на съответната черноморска община.

С настоящия законопроект ще постигнем положителен ефект и в посока на реалната децентрализация, ясно заявена като приоритет от всички нас.

Вносители: